

Czwartek, 24 maja 2007 r.

3. wzywa do dialogu między rządem a prywatnymi mediami wenezuelskimi, wyrażając zarazem głębokie ubolewanie z powodu faktu, że władze wenezuelskie nie są w żadnej mierze otwarte na dialog ogólnie, a w przypadku RCTV szczególnie;
4. zwraca się w związku z tym do właściwych delegacji i komisji Parlamentu Europejskiego o zajęcie się tą sprawą;
5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, parlamentowi Mercosuru oraz rządowi Boliwariańskiej Republiki Wenezueli.

P6_TA(2007)0217

Prawa człowieka w Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie Syrii

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka ONZ z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 11 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 177 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, ustanawiające promocję praw człowieka jako cel wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Syrii i Bliskiego Wschodu oraz swoją rezolucję z dnia 26 października 2006 r. zawierającą zalecenie dla Rady w sprawie zawarcia euro-śroziemnomorskiego układu o stowarzyszeniu między, z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Syryjską Republiką Arabską z drugiej strony⁽¹⁾,
 - uwzględniając oświadczenie Prezydencji UE z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie skazania w Syrii intelektualisty Michela Kilo i działacza politycznego Mahmuda Issy w Syrii,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, który Syria ratyfikowała w dniu 21 kwietnia 1969 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka jest zasadniczym elementem partnerstwa euro-śroziemnomorskiego, wyrażonym w umowie o współpracy zawartej przez UE i Syrię oraz w układzie o stowarzyszeniu, nad którym wciąż toczą się prace,
 - B. mając na uwadze wielokrotne interwencje Parlamentu Europejskiego i jego przewodniczącego na rzecz uwolnienia obrońców praw człowieka, polityków i parlamentarzystów przetrzymywanych w syryjskich więzieniach,
 - C. mając na uwadze, że Michel Kilo, pisarz zaangażowany na rzecz demokracji, został aresztowany w dniu 14 maja 2006 r. głównie z powodu swojego stanowiska w sprawie deklaracji „Bejrut-Damaszek”, zaś Mahmud Issa został skazany w dniu 13 maja 2007 r. na trzy lata więzienia,
 - D. mając na uwadze, że Sulejman Al-Szamar, lider Narodowej Wspólnoty Demokratycznej i Khalil Husajn, przewodniczący biura PR przy organizacji Kurd Future Trend, zostali skazani na dziesięć lat więzienia za „osłabianie etyki narodowej” i „spiskowanie z obcym krajem”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0459.

Czwartek, 24 maja 2007 r.

- E. mając na uwadze, że Faek El Mir i Aref Dalila, członkowie różnych organizacji praw człowieka w Syrii, są obecnie przetrzymywani w odosobnieniu przez sześć lat,
- F. mając na uwadze, że w dniu 8 listopada 2005 r. i na podstawie politycznie uzasadnianych zarzutów syryjskie siły bezpieczeństwa aresztowały Kamala al-Labwaniego, fizyka i współzałożyciela Liberalnego Zgromadzenia Demokratycznego, po jego powrocie z podróży po Europie, Stanach Zjednoczonych i Egipcie, a obecnie skazały go na 12 lat więzienia połączonego z ciężkimi robotami,
- G. mając na uwadze, że Anwar Al Bunni, członek-założyciel Syryjskiej Organizacji Praw Człowieka i prawnik specjalizujący się w dziedzinie praw człowieka, został aresztowany w 2006 r. na ulicach Damaszku na krótko przed objęciem funkcji dyrektora Centrum Praw Człowieka, które finansuje Unia Europejska, a teraz został skazany na pięć lat więzienia za „rozpowszechnianie fałszywych informacji przynoszących szkodę państwu”;
1. wyraża poważne zaniepokojenie niedawnymi wyrokami wydanymi wobec więźniów politycznych i obrońców praw człowieka w Syrii, które to wyroki mają wpływ na wszelkie opozycyjne nurty polityczne;
 2. jest poważnie zaniepokojony zastosowaniem restrykcyjnych środków i zarzutami postawionymi Mahmudowi Issie, Fayekowi El Mirowi, Arefowi Dalili, Kamalowi al Labwaniemu, Anwarowi Al Bunniemu, Michelowi Kilo, Sulejmanowi Al-Szamarowi i Khalilowi Hussajnowi za korzystanie z ich demokratycznych praw i ich pokojową działalność;
 3. nalega na władze syryjskie, by ściśle stosowały się do międzynarodowego prawa o ochronie praw człowieka, a zwłaszcza do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, jak również do Konwencji przeciwko torturom i innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, które Syria ratyfikowała odpowiednio w 1969 r. i 2004 r.;
 4. wzywa Syrię do poszanowania swobody przekonań i prawa do sprawiedliwego procesu;
 5. nalega na władze syryjskie do wzięcia pod uwagę obaw wyrażonych przez Komisję Praw Człowieka ONZ oraz do:
 - a) zagwarantowania, że aresztowani są dobrze traktowani i niepoddawani torturom lub innemu rodzajowi brutalnego traktowania,
 - b) zapewnienia osobom zatrzymanym lub uwięzionym szybkiego i regularnego kontaktu z ich prawnikami, lekarzami i rodzinami;
 6. nalega na odpowiednie władze syryjskie, by uchyliły wyżej wspomniane wyroki, wycofały zarzuty wciąż rozpatrywane przed sądem wojskowym dla Damaszku i uwolniły wyżej wymienionych więźniów skazanych za przekonania i więźniów politycznych;
 7. wzywa do uchylenia stanu wyjątkowego w Syrii, który został wprowadzony ponad 40 lat temu;
 8. w szczególności wzywa instytucje Wspólnoty i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich działań koniecznych do wsparcia działaczy syryjskiego społeczeństwa obywatelskiego poprzez europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa (ENPI) oraz niedawno przyjętą europejską inicjatywę na rzecz demokracji i praw człowieka (EIDHR), w tym do niezwłocznego zastosowania tzw. środków ad hoc na rzecz obrońców praw człowieka;
 9. zwraca się do Syrii, która mogłaby odgrywać istotną rolę w zaprowadzeniu pokoju w regionie, do wspierania praw człowieka i swobody wypowiedzi w kraju;
 10. wzywa Syrię do wsparcia procesu powołania trybunału karnego o charakterze międzynarodowym po zakończeniu śledztwa prowadzonego w Libanie przez sędziego Brammertza, komisarza niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ;
 11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.